

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoP/1/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114215753
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2114215753.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu Mgr. Jozefa Mačēja a sudcov JUDr. Kataríny Slováčkovej a JUDr. Daniela Ilavského v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: G. V., nar. X. R. XXXX, bytom u matky, zastúpený kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, Jána Bottu 4, Trnava, matky: F. L., nar. XX. H. XXXX, bytom R. XX, V., zastúpená advokátom: JUDr. Vladimír Janák, Lermontova 9, Bratislava a otca: G. V., nar. X. E. XXXX, bytom G. XX, H., zastúpený advokátom: JUDr. Peter Tóth, Bartošková 7, Bratislava, o zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 27. októbra 2015 č. k. 20P/153/2014-161, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa m e n í tak, že zvyšuje výživné otca na maloletého G. s účinnosťou od 9. júna 2014 zo sumy 82,98 eur mesačne na sumu 300,- eur mesačne, ktoré výživné je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

Zročné výživné za obdobie od 9. júna 2014 do 19. apríla 2016 v sume 2.131,13 eur sa p o v o ľ u j e otcovi zaplatiť v splátkach po 134,- eur mesačne spolu s bežným výživným s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Tým sa m e n í rozsudok Okresného súdu Pezinok z 13. januára 2004 č. k. 23C 16/2003-30.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa I. s účinnosťou od 9. júna 2014 zvýšil vyživovaciu povinnosť otca k maloletému G. V. nar. X. R. XXXX zo sumy 82,98 eur (2.500,- Sk) na sumu 400,- eur mesačne, II. vo zvyšku návrh zamietol, III. nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 9. júna 2014 do 31. októbra 2015 v sume 5.304,47 eur povolil otcovi zaplatiť v mesačných splátkach po 150,- eur spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok, IV. rozhodol, že tým sa mení rozsudok Okresného súdu Pezinok z 13. januára 2004 č. k. 23C 16/2003-30 v časti výšky výživného otca pre maloletého G. a V. žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil použitím ust. § 62 ods. 1, 2, 4 a 5, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1 a § 78 ods. 1 a 3 ZoR (zákon č. 36/2005 Z.z. Zákon o rodine v znení neskorších zmien a doplnení), § 160 ods. 1 a § 163 ods. 1 O.s.p. (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších zmien a doplnení) a vecne majúc z vykonaného dokazovania za preukázané a nesporné, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu došlo k podstatnej zmene pomerov na strane maloletého dieťaťa ako aj jeho rodičov konštatujúc, že maloletý G. je od posledného rozhodovania súdu vo veci výživného starší takmer o 12 rokov (kým v čase pôvodného rozhodovania mal 4 roky, chodil do materskej školy, nemal žiadne zdravotné problémy, toho času má 16 rokov a navštevuje strednú školu - Gymnázium Jána Hollého v Trnave) zohľadniac skutočnosť, že výdavky na krytie jeho

odôvodnených potrieb vzrástli v súvislosti s jeho vekom, fyzickým rastom, zdravotnou starostlivosťou (maloletý má závažné kožné ochorenie - akné v spojení so seboroickou dermatitídou kvôli čomu chodí dvakrát mesačne na čistenie pleti s čím sú spojené výdavky 50,- eur mesačne a potrebuje príslušné farmaceutické prípravky na kožu s čím sú spojené výdavky 28,- eur mesačne, ďalej má výdavky na zubára v rozsahu 25,- eur mesačne) a najmä nástupom na strednú školu resp. výkonom školskej dochádzky ako aj mimoškolským vzdelávaním sa v oblasti získavania znalosti z oblasti anglického jazyka (na súkromnej Kanadskej jazykovej škole s čím má spojené výdavky 72,- eur mesačne), nemeckého jazyka (s čím má výdavky okolo 40,- eur mesačne) a informatiky (s čím má spojené výdavky okolo 40,- eur mesačne), posúdiac takúto zmenu ako objektívnu zmenu pomerov na jeho strane na ktoré je potrebné pri rozhodovaní o výživnom prihliadnuť (§ 78 ods. 1 ZoR). Ďalej konštatujúc zmenu pomerov na strane oboch rodičov maloletého ktorá sa na strane matky (osoby s úplným stredoškolským vzdelaním v odbore zdravotná sestra) prejavuje najmä v tom, že pri poslednom rozhodovaní o výške výživného dosahovala priemerný mesačný zárobok vo výške 245,63 eur, v období od 19. januára 2008 do 30. júna 2014 bola zamestnankyňou firmy Mgr. V. L. -K., IČO: 35 401 141, kde za obdobie od júla 2013 do júna 2014 dosiahla priemernú čistú mzdu s daňovým bonusom 577,74 eur mesačne, pričom od 1. júla 2014 bola v dôsledku straty zamestnania z organizačných dôvodov evidovaná ako nezamestnaná na príslušnom úrade práce a za obdobie od 1. júla 2014 do 13. decembra 2014 jej boli vyplácané dávky v nezamestnanosti priemerne vo výške 294,10 eur mesačne. Od 3. septembra 2015 je znova zamestnaná v tej istej firme (podľa jej vyjadrenia vzhľadom na jej nedobrý zdravotný stav vyžadujúci operačný zákrok len formálne a to v pozícii obchodného manažéra) a jej príjem predstavuje sumu 430,- eur mesačne. Okrem vyživovacej povinnosti k mal. G. jej pribudli ďalšie dve vyživovacie povinnosti a to k mal. Z. nar. XX. E. XXXX a mal. C. nar. taktiež XX. E. XXXX, pričom rodinné prídavky spolu na 3 deti predstavujú sumu 70,56 eur mesačne. V súvislosti s uspokojovaním svojich osobných potrieb má spojené bežné výdavky, je spoluvlastníčkou bytu v ktorom žije s jej terajším manželom (s ktorým je v rozvodovom konaní), pričom náklady na bývanie (v sume 480,- eur mesačne) hradí jej terajší manžel. Na strane otca maloletého (ktorý okrem súdom určeného výživného sa žiadnym spôsobom nepodieľa na uspokojovaní odôvodnených osobných potrieb maloletého) vidiac zmenu v pomeroch najmä v tom, že kým pri poslednej úprave výživného dosahoval priemerný mesačný príjem vo výške 464,71 eur, v súčasnosti (keďže pracuje ako vodič medzinárodnej kamiónovej dopravy) jeho príjem pozostával z cestovných náhrad za r. 2014 vo výške 949,83 eur mesačne a priemernej čistej mesačnej mzdy s vreckovým vo výške 555,71 eur mesačne a bez vreckového vo výške 342,81 eur a za obdobie od januára 2015 do septembra 2015 z cestovných náhrad vo výške 978,39 eur mesačne a priemernej čistej mesačnej mzdy s vreckovým 554,53 eur, pričom pri určení výživného súd vychádzal z jeho mesačnej mzdy s vreckovým. Zohľadnil jeho výdavky na splátky leasingu vozidla Hyundai vo výške 293,89 eur mesačne, splátky úveru čerpaného na podnikanie v sume 168,- eur mesačne, náklady spojené s bývaním a stravou v sume 150,- eur mesačne (platené jeho matke s ktorou žije v spoločnej domácnosti), telefón 10,- eur mesačne a stravu v zahraničí vo výške 100,- až 150,- eur týždenne (z dôvodu, že ako vodič kamiónovej dopravy pracuje v trojtýždňových cykloch v Belgicku kde prespáva v kamióne, prípadne cez víkendy v priestoroch firmy ktoré môže využívať bezodplatne), ako aj skutočnosť, že s uspokojovaním svojich ostatných osobných potrieb má spojené len bežné výdavky a okrem vyživovacej povinnosti k mal. G. nemá inú vyživovaciu povinnosť. Pri rozhodovaní o výške výživného vychádzal jednak z veku a tomu zodpovedajúcich odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa ale aj z možností, schopností a majetkových pomerov rodičov, rešpektujúc právo maloletého dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov a zvýšil výživné na maloletého od 9. júna 2014 - odo dňa podania návrhu na zvýšenie výživného matkou (keďže táto nepreukázala dôvody hodného osobitného zreteľa pre ktoré by malo dôjsť k zvýšeniu výživného aj spätne a v tejto súvislosti nepovažujúc za takýto dôvod ani skutočnosť, že jej terajší manžel jej od 1. apríla 2014 prestal platiť na maloletého G. výživné). Za neopodstatnený považoval aj nesúhlas otca so zvýšením výživného z dôvodu, že mu matka bránila styku s maloletým, keďže výživné nie je odplatom za možnosť styku rodiča s dieťaťom. Nakoľko účinnosť zmeny výšky výživného súd stanovil počnúc dňom 9. júna 2014, zohľadniac reálne platby otca na výživu maloletého v sume 83,- eur mesačne vznikol otcovi nedoplatok na už zročnom výživnom za obdobie od 9. júna 2014 do 31. októbra 2015 vo výške 5.304,47 eur (pomerná časť výživného za mesiac jún 2014 - 22 dní vo výške 232,47 eur a výživné za ďalších 16 plných mesiacov od júla 2014 do októbra 2015 v sume 5.072,- eur), ktorú sumu uložil otcovi zaplatiť k rukám matky maloletého v pravidelných mesačných splátkach po 150,- eur spolu s bežným výživným až do zaplatenia tak, aby nedoplatok na zročnom výživnom bol zaplatený najneskôr do troch rokov. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších zmien a doplnení) keďže v tomto prípade išlo o vec starostlivosti súdu o maloleté dieťa, ktoré konanie sa mohlo začať i bez návrhu.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec s návrhom na jeho zmenu určeným výživného na mal. G. v sume 180,- eur mesačne, alternatívne jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvého stupňa na nové prerokovanie a rozhodnutie. V odvolaní namietal, že súd prvého stupňa pri určení výživného nedôvodne zahrnul do jeho príjmu aj cestovné náhrady vyplácané mu v súvislosti s jeho pracovnými cestami v zahraničí, nakoľko tieto sú určené predovšetkým na stravovanie, zabezpečenie ubytovania a náklady pracovného života pracovníka v zahraničí, pričom v tejto súvislosti poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. marca 1991 sp. zn. Cz 15/1991 a rozhodnutie Rc. 55/1992 majúce za to, že výška mesačnej mzdy otca je 370 až 586 eur mesačne a výživné určené súdom je pre jeho osobu likvidačné. Za nedôvodné považoval aj náklady mal. G. spojené s jeho problematickou pleťou a to z dôvodu, že tieto sú podľa jeho názoru kryté zdravotným poistením. Matkou proklamované náklady na maloletého vo výške 1.195,- eur mesačne považoval za nedôvodné, odzrkadľujúce len nadštandardný spôsob života maloletého ako aj jeho matky doposiaľ krytý vysokými finančnými príspevkami od jej manžela. V súvislosti s nákladmi na uspokojovanie jeho osobných potrieb poukázal na to, že počas pracovných ciest má výdavky v zahraničí len okolo 200,- eur týždenne a to z dôvodu, že prespáva 3 týždenne počas ciest len v kamióne, čo sa však odzrkadľuje aj na jeho zdravotnom stave a to najmä zdravotnými problémami s platničkami.

Matka a kolízny opatrovník odvolacie návrhy nepodali.

Kolízny opatrovník navrhol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

Matka maloletého vo svojom vyjadrení sa k odvolaniu otca navrhla rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť a to najmä z dôvodu, že súd prvého stupňa správne posúdil možnosti a schopnosti oboch rodičov prispievať na výživu mal. G. ako aj jeho odôvodnené potreby a určil výživné v správnej výške. Poprela tvrdenia otca, že by mu bránila stýkať sa s mal. G., pričom z prerušenia kontaktov medzi synom a otcom vinila výhradne otca maloletého, ktorý o dieťa dlhodobo nejaví žiaden záujem a doposiaľ sa spoliehal na príspevky poskytované na výživu maloletého zo strany jej terajšieho manžela.

K odvolaniu otca maloletého sa vyjadril i kolízny opatrovník maloletého ktorý uviedol, že od ostatnej úpravy výživného sa potreby maloletého zvýšili, maloletý je fyzicky starší a vyspelejší, navštevuje Gymnázium Jána Hollého v Trnave, tiež Kanadskú jazykovú školu, doučovanie z nemeckého jazyka a informatiky a má zdravotné problémy s čím súvisia zvýšené náklady na dieťa a preto odporúča rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonnej lehote oprávnenou osobou, účastníkom konania (§ 201 a § 204 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O.s.p.), prejednal vec bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s § 81 ods. 1 O.s.p.) na nariadenom odvolacom pojednávaní (§ 214 ods. 1 písm. a) O.s.p.), zopakoval a doplnil dokazovanie výsluchom účastníkov a oboznámením sa s listinnými dôkazmi, potvrdeniami o príjme rodičov za rok 2015, potvrdeniami o zdravotnom stave rodičov a rozpisom odôvodnených potrieb maloletého (§ 213 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa nie je vecne správny a je dôvodné ho zmeniť (§ 220 O.s.p.).

Podľa § 220 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219) ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

Odvolací súd po doplnení dokazovania výsluchom oboch rodičov, oboznámením sa správami o príjme matky a príjme otca od ich zamestnávateľov, podstatnej časti pripojeného spisu, ako aj ďalšími listinami, preukazujúcimi výdavky vynakladané na uspokojovanie potrieb rodičov ako aj maloletého dieťaťa dospel k záveru, že napadnutý rozsudok napriek principiálne správne zodpovedaniu si otázky potreby navrhovaného riešenia, t. j. zvýšenia výživného nemožno považovať za celkom správny, keď súd prvého stupňa síce zistil skutkový stav v miere postačujúcej pre jeho rozhodnutie, vec však neposúdil celkom správne po právnej stránke a miera zvýšenia výživného nezodpovedala skutkovým zisteniam.

Ustanovenie § 78 ods. 1 vety prvej ZoR (citované už súdom prvého stupňa, avšak nevyložené a nepoužitú celkom korektne) robí možnosť zmeny rozhodnutia na výživnom závislou na zmene pomerov. V zmysle záverov ustálenej rozhodovacej praxe súdov (judikatúry) vo veciach rodinného práva, na ktorých záveroch ani v tejto veci nevznikla potreba nič meniť, treba pojem zmena pomerov vykladať tak, že dôvodom pre zmenu rozhodnutia o výživnom je vždy len podstatná zmena okolností rozhodujúcich pre určenie výživného. Na prijatie záveru o existencii takejto zmeny je potom nevyhnutné zistenie kritérií rozhodujúcich pre určenie výživného ako v čase pôvodného rozhodovania (t. j. v čase rozhodovania rozsudkom majúcim sa zmeniť), tak i v čase rozhodovania o zmene a príp. i v príslušnom časovom úseku medzi takto vymedzenými hranicami s následným porovnaním takýchto kritérií, ich komplexným zhodnotením a ustálením, či čiastkové zmeny v ich súhrne odôvodňujú záver o zmene pomerov naznačenej už vyššie a ak áno, v akom smere (zvýšenie výživného, zníženie výživného, zrušenie výživného), v rozsahu (t. j. miera zvýšenia či zníženia výživného) ako aj od ktorého času (hľadisko nástupu zmeny pomerov v rámci obdobia sledovaného obvykle návrhom na začatie konania o úprave rozsahu skôr určenej vyživovacej povinnosti).

Významnými kritériami sú na jednej strane odôvodnené potreby výživou oprávneného maloletého dieťaťa a na druhej strane schopnosti, možnosti a majetkové pomery výživou povinného, ktoré postavenie tu prichádza sice obom rodičom dieťaťa, ale primárne tomu z nich, ktorý má stav nedostatku vlastnej osobnej starostlivosti o dieťa tomuto vynahrádzať platením výživného. Prípadné zmeny v takýchto kritériách nemusia byť vždy jednosmernými, ale môžu byť naopak takými, pri ktorých zmena na jednej strane vzťahu je vyvažovaná protichodnou zmenou na strane druhej, či dokonca tu môže byť aj podstatnejšia zmena len jedného z viacerých kritérií, v danej veci najmä zvýšenie odôvodnených potrieb maloletého, ktorá sama o sebe zakladá právom predpokladanú zmenu pomerov.

Odvolací súd z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa dospel k záveru o nedostatku zistení pre zvýšenie výživného zo sumy 82,98 eur na sumu 400,- eur, teda o 480%, t.j. na takmer päťnásobok, a preto po doplnení a zopakovaní dokazovania prehodnotil zmenu pomerov a za podstatné považoval najmä zvýšenie odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa a to zvýšením jeho veku, nástupom na strednú školu, na strane matky nárastom jej príjmu o 185,- eur, pribudnutie jej vyživovacej povinnosti k mal. Z. nar. XX. E. XXXX a maloletému C. nar. taktiež XX. E. XXXX a na strane otca zvýšením jeho reálneho príjmu, ktorý je potrebné zohľadniť pre účely určenia výživného o 693,15 eur. Z dokazovania totiž vyplynulo, že jeho mesačná mzda pri poslednej úprave výživného predstavovala sumu 464,71 eur a t. č. spolu s vreckovým predstavuje sumu 554,53 eur a k tejto mzde je mu vyplácané stravné (diéty) vo výške 978,33 eur mesačne z ktorého cca 375,- eur mesačne minie na stravu pri pracovných cestách v zahraničí (100,- až 150,- eur týždenne, t.j. priemerne 125,- eur x 3 týždne) a tak po odpočítaní tejto sumy (a pripočítaní zostatku nespotrebovaného stravného k mesačnej mzde s vreckovým) zostáva suma 1.157,86 eur z ktorej bolo možné pri určení výživného vychádzať. Vzhľadom na odvolaciu námietku otca odvolací súd v tejto súvislosti dodáva, že pri hodnotení schopnosti, možnosti a majetkových pomerov povinného rodiča súd vychádza z reálnych zárobkových schopností a možností takéhoto rodiča, ktoré sú dané nielen jeho subjektívnymi vlastnosťami (vzdelaním, pracovnými skúsenosťami, zdravotným stavom), ale aj okolnosťami objektívneho charakteru, predovšetkým existenciou pracovných príležitostí primeraných subjektívnym predpokladom povinného rodiča, či vôbec možnosťou zamestnať sa. Pokiaľ povinný rodič za účelom zamestnania sa prijme prácu ktorej výkon sa uskutočňuje v zahraničí, musí súd pri rozhodovaní o výške výživného zo strany takéhoto rodiča zohľadňovať aj náklady nevyhnutne vynaložené pri vykonávaní práce v zahraničí. Stravné ako náhrada pri zahraničnej pracovnej ceste, ktoré patrí zamestnancovi s miestom výkonu práce v zahraničí, patrí zamestnancovi vo výške upravenej zákonom č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách (§ 13 zákona). Tieto náhrady, ktoré patria zamestnancovi pri plnení pracovných úloh a ktoré sú mu vyplácané v súlade s § 145 Zákonníka práce, sa nezahrňujú do čistého príjmu povinného rodiča za účelom určenia či zmeny výšky výživného podľa zásad uvedených v ustanovení § 62 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine (Rc 55/1992). Prihliadať k takto získanej mzdovej zložke je však nutné v rozsahu, v akom nebola povinným rodičom počas jeho pobytu v zahraničí spotrebovaná.

Jedným zo záverov ustálenej rozhodovacej praxe (judikatúry) tunajšieho súdu vo veciach výživného, od ktorého ani v tejto veci nevznikol dôvod ustupovať je to, že u výživou povinného rodiča s príjmom so zamestnania alebo s príjmami takýto príjem nahradzujúcimi možno na plnenie vyživovacej povinnosti počítať s percentuálnym výsekom v rozsahu 20 - 30% z čistého príjmu tu spomínaného rodiča.

Takéto rozpätie ohraničovali pri preukázanom príjme otca 1.157,86 eur suma 231,57 eur (20% z 1.157,86 eur a obrazná dolná hranica primeraného výživného) a suma 347,36 eur (30% z rovnakej sumy ako obrazná horná hranica) na jednu vyživovacu povinnosť otca. Vzhľadom k tomu, že určenie akéhokoľvek výživného v rámci rozpätia zhora so sebou ponese i povinnosť otca doplatiť i dlh na už zročnom výživnom odvolací súd považoval za primerané okolnostiam prípadu v tejto veci určenie tzv. bežného výživného pri hornej hranici vyššie naznačeného rozpätia a to v sume 300,- eur mesačne.

Vedený takýmito úvahami preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo veci samej, týkajúcej sa bežného výživného podľa § 220 O.s.p. zmenil spôsobom uvedeným v prvej vete výroku tohto rozsudku.

Pre zmenu rozsudku súdu prvého stupňa v časti bežného výživného a tiež pre odstup času od rozhodnutia v prvom stupni (spôsobujúci i predĺženie obdobia, za ktoré už výživné malo byť zaplatené) tu bola aj potreba zmeny rozhodnutia o zročnom výživnom.

Zvýšením výživného od podania návrhu, teda od 9. júna 2014 vznikol otcovi nedoplatok na výživnom v sume 2.131,13 eur, keď otec platil do októbra 2015 len v súdom určenej výške 83,- eur mesačne a od novembra 2016 vo výške 555,- eur mesačne (ako to zhodne uviedli obaja rodičia na pojednávaní odvolacieho súdu). Nedoplatok vznikol za 22 dní mesiaca jún 2014 vo výške 159,13 eur (mal zaplatiť 242,13 eur ale zaplatil 83,- eur) a za júl 2014 až apríl 2016 po 300,- eur mesačne, t.j. za 22 mesiacov 1.972,- eur (mal zaplatiť 6.600,- eur a zaplatil 4.628,- eur). Takúto sumu pri zohľadnení aktuálnych reálnych možností, schopností a majetkových pomerov otca tomuto nešlo uložiť zaplatiť naraz (nakolko by ho to vystavilo do situácie zjavnej neschopnosti urobiť zadosť čo i len povinnosti na platenie bežného výživného) a preto bolo treba súhlasiť so súdom prvého stupňa v tom, že tu bolo namieste povolenie splátok (podľa § 160 ods. 1 O.s.p.). Takéto riešenie je inak i v záujme maloletého (ktorému sa na splátkach už zročného výživného dostane jednorazovo menšej sumy, táto sa ale bude poskytovať relatívne dlhší čas a spolu s bežným výživným tak zabezpečí dieťaťu relatívne zvýšený štandard počas dlhšieho obdobia - po ktoré bude trvať povinnosť platiť splátky). Pretože ale aj v tomto smere ustálená rozhodovacia prax súdov ustanovila isté obmedzenia a tým najzásadnejším je pravidlo podľa ktorého by sa dlh na už zročnom výživnom mal zaplatiť najneskôr do dosiahnutia plnoletosti maloletého, odvolací súd určil výšku splátky už zročného výživného na 134,- eur mesačne, aby k zaplateniu došlo už do 16 mesiacov (2.131,13 eur rozvrhnutých na 16 mesiacov by reprezentovala splátka presne 133,32 eur mesačne), splátky určil zročnými spolu s platbami bežného výživného, počiatok povinnosti na ich platenie (splátok) určil časom právoplatnosti tohto svojho rozsudku a trvanie výhody splátok podmienil ich riadnym plnením, čím podľa § 220 O.s.p. aj v časti zročného výživného zmenil rozsudok súdu prvého stupňa (tu tak, ako sa to podáva z druhej vety výroku tohto rozsudku odvolacieho súdu).

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ktoré sa mohlo začať i bez návrhu.

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.